

Reuerendi Patris P. Hieremiæ Drexelii e Societate Iesu Opera omnia

Duobus nunc Voluminibus comprehensa, & libellis ante hac non editis
aucta ; Illvstrata, Indicibvs Moralibus, Locorum S. Scripturæ, Capitalium
Mysteriorum fidei, Rerum, & Concionum quouis anni tempore habendarum
; Congestis Et Compositis Methodo prorsus, alijs Auctoribus inusitata ; Sed
Theologis ...

Drexel, Jeremias

Antverpiæ, 1643

42. Moribundum refrigerantia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77028](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77028)

rum sicut purus & innocens ex hac luce migrarem. Si vero non nisi unum peccatum admissem, & contritus, dolens mœrensque post confessionem rite factam hinc exirem, tunc utique sicut penitens morerer. Addit in moribundi gratiam.

Domine quibuscumque amicis suis revelare dignatus est, quod verba illa, quæ mox subiiciemus, mortientium auribus ingesta, & coram eis recitata, vel ab eis pie prolata, sive cogitata tantæ virtutis sint, ut non facile perire possit, qui ea sub vite finem, vero & integro corde humiliter pronuntiavit. Sunt autem ista:

Domine Deus, ego sum miser ille, quem tu ergo paternâ bonitate tuâ creasti, & per ignominiosissimam mortem vniuersi tui de potestate inimici redemisti: tu solus imperium & dominium in me habes, meque saluare potes secundum immensam misericordiam tuam, in quâ spero & confido.

Nimirum hæc ad aeternam moriendi compendia sunt. Multum in hac arte promouit, qui scit compedio moti.

§. 42. Moribundum refrigerantia.

Vade populus meus, intra in cubila tua, claudere ostia super te, abscondere medicum, ad momentum, donec pertranseat indignatio.

In momento indignationis abscondi faciem meam parumper à te, & in misericordiâ sempiternâ miseris sum tui dixit redemptor tuus Dominus.

Quare tristis es anima mea, & quare conturbas me? Specta in Deo, quoniam adhuc confitebor illi, salutare vultus mei, & Deus meus.

Filii Sanctorum sumus, & vitam illam expectamus, quam Deus daturus est his qui fidem suam nunquam mutant ab eo.

Non est voluntas ante Patrem vestrum, qui in calis est, ut pereat unus de pusillis istis.

Sic Deus dilexit mundum, ut Filium suum unigenitum daret, ut omnis qui credit in eum, non pereat, sed habeat vitam æternam.

Sed & si quis peccaverit, advocatum habemus apud Patrem, Iesum Christum iustum: & ipse est propitiatio pro peccatis nostris: non pro nostris autem tantum, sed etiam pro totius mundi.

Amen, amen dico vobis, quia qui verbum audit & credit ei qui misit me, habet vitam æternam, & in iudicium non venit, sed transeat à morte in vitam.

Omne quod dat mihi Pater, ad me venit, & eum qui venit ad me, non eieciam foras. Amen, amen dico vobis, qui credit in me, habet vitam æternam.

Ego sum Resurrectio & Vita, qui credit in me, etiam si mortuus fuerit, vivet, & omnis qui vivit & credit in me non morietur in æternum.

In domo Patris mei mansiones multe sunt.

Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui etiam proprio Filio non pepercit, sed pro nobis omnibus tradidit illum, quomodo non etiam cum illo omnia nobis donavit? Quis accusabit adversus electos Dei? Deus qui iustificat. Quis est qui condemnet? Christus Iesus qui mortuus est, imò qui & resurrexit, qui est ad dextram Dei, qui etiam interpellat pro nobis.

Nemo nostrum sibi vivit, & nemo sibi moritur. Sive enim vivimus, Domino vivimus: sive morimur, Domino morimur.

Sive ergo vivimus, sive morimur, Domini sumus.

Scimus, quoniam si terreftris domus nostra huius habitacionis dissolvatur, quod edificacionem ex Deo habemus, domum non manu factam, æternam in calis. Nam & in hoc ingemiscimus habitacionem nostram quæ de celo est, superindui cupientes, si tamen vestiti, non nudi inveniamur.

Nunc magnificabitur Christus in corpore meo sive per vitam, sive per mortem. Mihi enim vivere Christus est, & mori lucrum. Est cum Christo multo magis melius.

Nostri conversatio in calis est, unde etiam Salvatorem expectamus, Dominum nostrum Iesum Christum, qui reformabit corpus humilitatis nostre, configuratum corpori claritatis sue.

Fidelis sermo & omni acceptione dignus, quod Christus

Iesus venit in hunc mundum, peccatores salvos facere, quorum primus ego sum.

Qui perseveraverit usque in finem, hic salvus erit.

Esto fidelis usque ad mortem, & dabo tibi coronam vite.

Hi fontes præfervidas Mortis thermas refrigerant.

Feliciter enatabit, quisquis in his fontibus submergitur.

§. 43. Moribundi ad Deum suspiria & preces.

Beatus Eligius Noviomensis Antistes, in extremis suos cum lacrymis complexus: Valet, inquit, & deinceps me requiescere permittite. Terra in terrâ redeat. Spiritus ad Dominum iturus, iter suum reperiet. Ita oculis manibusque in celum clavis, diu precabatur immotis labiis. Deinde in has voces erumpens: Nunc dimittis, inquit, servum tuum Domine, secundum verbum tuum in pace. Memento, queso, quod sicut lutum feceris me: & non intres in iudicium cum servo tuo, quia non iustificabitur in conspectu tuo omnis vivens. Memento mei, qui solus sine peccato es, Christe Mundi Redemptor, & educens me de morte corporis huius, transfer in regnum tuum. Scio me conspectum tuum non mereri: tu tamen scis, quia spes mea semper fuit in misericordiâ tuâ. Et nunc quoque in confessione sancti nominis tui moriens, extremum, Christe, anhelitum efflabo. Suscipe ergo me secundum magnam misericordiam tuam, & non confundas me ab expectatione meâ. Aperi mihi properanti januam vitæ, & principes tenebrarum non occurrant mihi. Tua me manus deducatur in locum refrigerii, & vel in ultimam mansiorem ex iis quas præparasti servis tuis timentibus te.

Sub his verbis efflavit animam. Eligium voce preuntem sequamur, & hac etiam ratione Christum Dominum compellemus.

Illumina, ô bone Iesu, oculos meos, ne unquam obdormiam in morte, ne quando dicat inimicus meus, prævalui adversus eum.

Domine Iesu Christe, fili Dei vivi, pone passionem, crucem & mortem tuam, inter iudicium tuum & animam meam.

Ne memineris, bone Iesu, iniquitatum mearum, ciso anticipare me misericordiâ tuâ, quia pauper factus sum nimis.

Dulcissime Domine Iesu Christe, ob honorem & virtutem tuæ benedictæ passionis, jube me adscribi in numerum electorum tuorum.

Non intres in iudicium cum servo tuo, misericordissime Iesu, quia non iustificabitur in conspectu tuo omnis vivens.

Christi de cruce pendens, aliis manibus, aliis per fessio lateri, aliis pedibus crebra piæque imprimet oscula; & modo crucifixum, modo crucifixi vulnera sic compellabit.

Adoro te Iesu Christe, & benedico tibi, quia per crucem tuam redemisti mundum: Salvator Mundi salva me, qui per crucem & sanguinem tuum redemisti me.

Trahe me ad te, ô bone Iesu, qui dixisti, cum exaltatus fuero à terrâ, omnia traham ad meipsum.

O clementissime Iesu, recor per pretiosum sanguinem tuum, quem pro peccatore effundere voluisti, ut abluis omnes iniquitates meas. O sanguis Christi purifica me, corpus Christi salva me, aqua lateris Christi lava me, passio Christi conforta me. O bone Iesu exaudi me, intra vulnera tua absconde me, ne permittas, ô bone Iesu, me separari à te, in horâ mortis meæ voca me, jube me venire ad te, ut cum Sanctis tuis laudem te in sæcula. O Creator & Redemptor meus, Iesu Christe, totum me tibi dedo, non me recitas. Ad te venio, non me repellas. Ne proicias me à facie tuâ, & spiritum sanctum tuum ne auferas à me. Ne perdat me iniquitas mea, quem creavit omnipotens bonitas tua.

Cum quis morti vicinior, sic orandum.

Nunc Domine secundum voluntatem tuam, fac mecum misericordiam tuam, & præcipe in pace recipi spiritum meum. Sonet in mentis meæ auribus vox illa dulcis: Hodie mecum eris in paradiso. Nunc dimittis servum tuum

Isa. c. 26. v. 20.

Isa. c. 54. v. 8.

Psal. 42. v. 6. & 7.

Job. c. 2. v. 18.

Mat. c. 18. v. 14.

Joan. c. 3. v. 16.

1. Joan. c. 2. v. 1.

Joan. c. 5. v. 24.

Joan. c. 6. v. 37 & 47.

Joan. c. 11. v. 11 & 26.

Joan. c. 14. v. 2.

Rom. c. 8. v. 31. usque ad 35.

Ad Rom. c. 14. v. 7.

2. Cor. c. 5. v. 1. & 3.

Ad Philip. c. 1. v. 20.

21. & 23.

Ad Philip. c. 1. v. 20.

1. Tim. c. 1. v. 15.

Mat. c. 24. v. 13.

Apoc. c. 2. v. 10.